

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 235.794 van 20 september 2016

in de zaak A. 220.088/XII-8218

In zake: de NV RENOTEC
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rika Heijse
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 867
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kris Wauters en Sophie Bleux
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsessesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV BAM CONTRACTORS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jens Debièvre en Tim Bruyninckx
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c b113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 augustus 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“- de beslissing van 29 juli 2016 van de Administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, van het Vlaams Gewest, meegedeeld bij brief van 9 augustus 2014, om de overheidsopdracht voor aanneming van werken

betreffende het ‘Saneren [Zelzatetunnel] in de N49 (E34)’ (bijzonder bestek nr. 1M3D8H/16/8) te gunnen aan BAM Contractors;
- de impliciete beslissing van 29 juli 2016 van de Administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, van het Vlaams Gewest, meegedeeld bij brief van 9 augustus 2014, om de overheidsopdracht voor aanneming van werken betreffende het ‘Saneren [Zelzatetunnel] in de N49 (E34)’ (bijzonder bestek nr. 1M3D8H/16/8) niet aan Renotec te gunnen.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 1 september 2016 heeft de nv BAM Contractors gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 september 2016, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Rika Heijse en Aline Heyrman, die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat Sophie Bleux, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jens Debièvre, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht uit voor de aanneming van werken met als voorwerp het “Saneren Zelzatetunnel in de N49 (E34)”.

3.2. De opdracht heeft de sanering en renovatie van de Zelzatetunnel tot doel. De brandwerende schuifdeuren en de metalen vluchtdeuren in de tunnel onder het kanaal Gent-Terneuzen dienen te worden vervangen. Langs de toeritten en de frontmuren van de tunnel dient het leisteentparament van de betonnen keerwanden of frontmuren te worden verwijderd en dient een spuitbeton te worden aangebracht. De asfaltverhardingen langs de toeritten van de tunnel en in de tunnel dienen te worden vernieuwd. Tevens dienen de voegmoten in de tunnel en in de toeritten te worden afgedicht.

De opdracht omvat onder andere:

- “– Het opmaken van werf- en omleidingssignalisatieplans (conform de bepalingen van II-Hfdstk 2 – 13.2 en 13.3 – Fasering der werken en Verkeersafwikkeling tijdens de werken);
- Het plaatsen, in stand houden en verwijderen van de werf- en omleidingssignalisatie (conform de bepalingen van II-Hfdstk 2 – 13.2 en 13.3 – Fasering der werken en Verkeersafwikkeling tijdens de werken)”.

3.3. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 23 mei 2016. Op 27 juni 2016 verschijnt in het Bulletin der Aanbestedingen een bericht van rectificatie.

3.4. De opdracht wordt gegund met de procedure van de open aanbesteding.

3.5. De opdracht is onderworpen aan het bijzonder bestek met referte 1M3D8H/16/8.

3.6. De opening van de offertes vindt plaats op 4 juli 2016.

Vijf inschrijvers hebben een offerte ingediend: de nv BAM Contractors, de nv Aswebo, de verzoekende partij, de nv Trafiroad en de nv Stadsbader.

3.7. Op 19 juli 2016 wordt het gunningsverslag opgesteld.

Alle inschrijvers worden geselecteerd.

Naar aanleiding van het rekenkundig nazicht heeft de verwerende partij de volgende rekenfouten verbeterd:

“In de offerte van Trafiroad is het totale bedrag van post 35 gecorrigeerd. Bij de offertes van BAM Contractors en Renotec NV zijn er kleine afrondingsverschillen”.

Onder een hoofding “b/ Geconstateerde onregelmatigheden” vermeldt het gunningsverslag het volgende:

“Op basis van alle prijsoffertes van alle inschrijvers wordt geconcludeerd dat de raming te laag was.

De offerte van Stadsbader is aan de hoge kant. De offertes van de overige 4 inschrijvers bevinden zich in een range van ca. 300.000 euro (excl. BTW) ten opzichte van mekaar. De laagste inschrijver voldoet aan het wettelijk gemiddelde. Globaal gezien lijkt er geen sprake te zijn van een abnormale prijs in het geval van de prijsofferte van BAM.

Op basis van het nazicht van de inschrijvingsprijzen op postniveau kan er geconcludeerd worden dat er in de prijsofferte van BAM enkel voor de post voor het boren van de injectiegaten (post 52 en 134) en voor de post 164 (werfsignalisatie) sprake is van een afwijking (meer dan 20%) in min t.o.v. de gemiddelde inschrijvingsprijs voor de desbetreffende posten. Bij verder nazicht voor post 52 blijkt dat de inschrijvingsprijs van Stadsbader in vergelijking met de andere inschrijvingsprijzen volledig buiten proportie is. Idem voor wat post 164 betreft. Hier is de inschrijvingsprijs van Renotec in vergelijking met de andere inschrijvingsprijzen volledig buiten proportie. Dit maakt dat voor de vermelde posten de gemiddelde inschrijvingsprijs kunstmatig wordt opgedreven. Tevens dient ook meegegeven te worden dat de werken die deze posten inhouden geen hoofdbestanddeel uitmaken van de totale opdracht. De hoofdbestanddelen van de totale opdracht zijn het aanbrengen van de spuitmortel (incl. afbraak leisteenparament), het waterdicht maken van de voegmoten langs de bovenzijde, het vervangen van de schuif- en vluchtdeuren en het vervangen van de asfalttop- en onderlagen. In de prijsofferte van BAM is er voor de

overeenkomstige posten geen sprake van een significante afwijking in min t.o.v. de gemiddelde inschrijvingsprijs voor de desbetreffende posten.

Er is geen sprake van abnormale prijzen in het geval van de prijsofferte van BAM.”

Alle offertes worden regelmatig bevonden.

De finale rangschikking is volgens het gunningsverslag de volgende:

Nr	Inschrijver	Bedrag excl. BTW (euro)	Bedrag incl. BTW (euro)
1	BAM Contractors	2.350.960,24	2.844.661,89
2	Aswebo	2.470.548,61	2.989.363,82
3	Renotec	2.495.139,07	3.019.118,27
4	Trafiroad	2.686.384,42	3.250.525,15
5	Stadsbader	3.146.936,03	3.807.792,60

3.8. Op 29 juli 2016 valt de optredende ambtenaar van het Agentschap Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen de beoordeling volgens het gunningsverslag bij en wordt de opdracht aan de nv BAM Contractors gegund.

Dit is het eerste bestreden besluit.

3.9. Met een schrijven op 9 augustus 2016 aangetekend verzonden wordt de verzoekende partij ervan in kennis gesteld dat haar offerte niet is gekozen. De gemotiveerde gunningsbeslissing is als bijlage gevoegd.

IV. Tussenkoms

4. De nv BAM Contractors blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek tot tussenkoms worden ingewilligd.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. Daags voor de terechtzitting dient de verzoekende partij een replieknota in. Dergelijk stuk is niet voorgeschreven door de procedureregeling en niet gevraagd door de Raad van State. Het stuk wordt op verzoek van de tussenkomende partij uit de debatten geweerd.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

6. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VII. Schorsingvoorwaarden

7.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

7.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissingen in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een

‡CAJQKBGDD-BCGEBHV‡

procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kunnen verantwoorden.

VIII. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 5 en 24 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, artikel 96 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ (hierna: het koninklijk besluit Plaatsing) en het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij acht deze bepalingen en beginselen geschonden:

“doordat de offerte van verzoekende partij onder de post 164 behept is met een kennelijke materiële vergissing waarbij de komma een rang te ver naar rechts is geplaatst en de eenheidsprijs een duizen(d)tal is en geen honderdtal, terwijl, de ingediende eenheidsprijs manifest afwijkt van de prijzen van de andere inschrijvers en dit door verwerende partij wordt erkend maar niet gecorrigeerd als zijnde een materiële fout, dat verwerende partij echter de plicht heeft om het rekeningkundig nazicht zorgvuldig uit te voeren en de nodige rekenkundige verbeteringen aan te brengen en materiële vergissingen recht te zetten, dat in het gunningsverslag geen materieel draagkrachtige verantwoording voorhanden is waarom de materiële vergissing niet is gecorrigeerd, dat er evenmin een draagkrachtige motivering voorligt op grond waarvan de offerte van BAM Contractors als laagste regelmatige offerte moet worden beschouwd,

zodat, door de kennelijk materiële fout waarmee de offerte van verzoekende partij is behept, niet te verbeteren, en de opdracht zonder meer aan BAM Contractors te gunnen verwerende partij de hierboven aangehaalde bepalingen en beginselen heeft geschonden.”

De verzoekende partij licht toe dat bij het invullen van de meetstaat een ingavefout is opgetreden waardoor de komma van de eenheidsprijs verkeerd te ver naar rechts is geplaatst en de eenheidsprijs foutief is weergegeven als een duizendtal in plaats van een honderdtal. Aldus, is volgens de verzoekende partij “manifest duidelijk” sprake van een materiële fout. Zulks blijkt volgens haar, ten eerste, uit het feit dat de prijs voor de post 164 15,19% van de totale offerteprijs van de verzoekende partij bedraagt, terwijl post 164 een niet-relevante post betreft, zoals erkend in het gunningsverslag. Ten tweede heeft de aanbestedende overheid vastgesteld dat de inschrijvingsprijs van post 164 in vergelijking met de andere inschrijvingsprijzen “volledig buiten proportie is”. Ten derde toont een vergelijking met de geldende marktprijzen aan dat de betrokken eenheidsprijs een materiële vergissing betreft.

De verzoekende partij stoffeert haar betoog met vertrouwelijke offertes van de nv Fero-Signalisatie en de nv Trafiroad, in het kader van deze en een andere opdracht, die eveneens door de verwerende partij zou zijn uitgeschreven – herinrichting Woluwelaan te Machelen.

De verzoekende partij vervolgt dat de aanbestedende overheid door in de gegeven omstandigheden haar niet om verduidelijking te vragen, geen zorgvuldig rekenkundig nazicht heeft uitgevoerd.

Beoordeling

9. Artikel 96 van het koninklijk besluit Plaatsing luidt:

“§ 1. De aanbestedende overheid verbetert de rekenfouten en de zuiver materiële fouten in de offertes, zonder dat zij voor niet- ontdekte fouten aansprakelijk is.

Om deze fouten te verbeteren gaat de aanbestedende overheid de werkelijke bedoeling na van de inschrijver, door de offerte te onderzoeken

en te vergelijken met de andere offertes en met de marktprijzen en door desnoods § 4 toe te passen.

Als er in dit laatste geval geen toelichting gegeven is of de toelichting niet aanvaardbaar is voor de aanbestedende overheid, verbetert ze de fouten naar eigen bevindingen. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan kan de aanbestedende overheid hetzij beslissen dat de opgegeven eenheidsprijzen van toepassing zijn, hetzij de offerte als onregelmatig weren.

§ 2. De aanbestedende overheid verbetert de offertes in functie van de door haar of een inschrijver vastgestelde rekenfouten en zuiver materiële fouten in de opdrachtdocumenten.

§ 3. Indien de aanbestedende overheid rechtstreeks fouten verbetert in via elektronische middelen opgestelde offertes, bewaart zij de oorspronkelijke versie van die offertes en ziet zij erop toe dat haar rechtzettingen duidelijk identificeerbaar zijn, terwijl ook de oorspronkelijke gegevens zichtbaar blijven. De aanbestedende overheid ondertekent haar verbeteringen of de aangepaste versie via elektronische middelen die voldoen aan artikel 52, § 1, eerste lid, 1°.

§ 4. De aanbestedende overheid kan aan de inschrijver vragen om binnen de door haar bepaalde termijn de draagwijdte van zijn offerte te verduidelijken of aan te vullen, zonder deze te wijzigen”.

10. Bij het beoordelen of er sprake is van een rekenfout of een zuiver materiële fout in de zin van het geciteerde artikel 96 heeft de aanbestedende overheid een beoordelingsvrijheid om uit te maken of in het licht van de omstandigheden het al dan niet aannemelijk is dat er sprake is van een dergelijke fout en of al dan niet duidelijk is wat de werkelijke bedoeling van de inschrijver was bij het begaan van de fout. Het komt daarbij niet aan de Raad van State toe om een eigen beoordeling in de plaats van deze van het bestuur te stellen. Hij kan desgevraagd wel nagaan of de aanbestedende overheid bij deze beoordeling de perken van de zorgvuldigheid en redelijkheid niet te buiten is gegaan, en of de beslissing op aanvaardbare motieven is gesteund.

In de eerste plaats is het de verantwoordelijkheid van de inschrijver om in zijn offerte correcte gegevens te vermelden, en dus correcte prijzen. Met het begrip “materiële fout” wordt eigenlijk een verschrijving of vergissing bedoeld, begaan bij de materiële verrichtingen die gepaard gaan met het opstellen van een offerte zoals uitschrijven, invullen en overbrengen van cijfergegevens. Het betreft dus op het eerste gezicht fouten waaromtrent nauwelijks discussie mogelijk is.

Nog daargelaten de vraag naar de precieze draagwijdte van de verplichting tot verbetering voor de aanbestedende overheid die, bij een aanbesteding, een zuivere materiële fout in een offerte ontdekt, dient eerst te worden uitgemaakt of er te dezen sprake is van een dergelijke “zuiver materiële fout” in de offerte van de verzoekende partij.

11. In het geding lijkt de post 164. Post 164 betreft de post van paragraaf 7 “Werfsignalisatie” binnen hoofdstuk 2 – Renovatie tunnelkoker en open toeritten langs E34 richting Kust – omschreven als “Werken van 1ste categorie op autosnelwegen. DRIS met VMS standalone systeem geplaatst op de pechstrook (in de voorsignalisatie voorafgaand aan een asverschuiving of het begin van de zone der werken) over de ganse rijwegbreedte (aanvullend aan voorziene werfsignalisatie categorie 1 – inclusief leveren/plaatsen/in stand houden en verwijderen). Conform de bepalingen in het overeenstemmende bijgevoegde artikel en de overeenkomstige bepalingen in Hfdstk 1 art 79 punt 12 en Hfdst 2 – 13.2 en 13.3 van het bijzonder bestek”.

De verzoekende partij heeft voor deze post een eenheidsprijs opgegeven van “6.317,65000 euro –zesduizend driehonderd zeventien euro vijfenzestig cent–”. Voor een vermoedelijke hoeveelheid van 60 kalenderdagen levert dit een totaal van 379.059,00 euro op.

Op het eerste gezicht lijkt de betrokken post 164 inhoudelijk identiek aan de post 82 van paragraaf 7 “Werfsignalisatie” binnen hoofdstuk 1 “Renovatie tunnelkoker en open toeritten langs E34 ri. Antwerpen”. De eenheidsprijs die de verzoekende partij aldaar heeft opgegeven lijkt dan toch aanzienlijk te verschillen van de volgens haar correcte eenheidsprijs voor deze *prima facie* identieke posten, zelfs indien, zoals de verzoekende partij ter terechtzitting stelt, de plaatsing van de installatie bij post 82 goedkoper uitvalt wegens het reeds aanwezig zijn van de installatie, opgezet bij het begin van de werken. Het lijkt echter niet dat de verwerende partij absoluut verplicht was een vergelijking van de cijfergegevens door te voeren van die posten 82 en 164.

Bij post 164 lijkt voorts de vergelijking van de cijfergegevens met de voluit geschreven eenheidsprijs niet te wijzen op een verschrijving bij het opgeven ervan. Met de verwerende partij kan immers worden opgemerkt dat, indien er sprake zou zijn van een materiële fout bij het opgeven van de eenheidsprijs door de verkeerde plaatsing van een komma, logischerwijze bij het voluit schrijven van de eenheidsprijs de juiste prijs dan had moeten zijn opgegeven, namelijk in honderdtal in plaats van in duizendtal; het plaatsen van een komma heeft daar immers geen relevantie. Echter, zoals vastgesteld, is de voluit geschreven prijs, “zesduizend driehonderd zeventien euro vijfenzestig cent”, ook in duizendtal uitgedrukt, en komt deze dus overeen met de cijfermatige eenheidsprijs van “6.317,65000”. De uitleg die de verzoekende partij ter terechtzitting daaromtrent aanbrengt, namelijk dat het een automatische verwerking door de informatica betreft, lijkt aan die vaststelling geen afbreuk te doen.

Dit alles lijkt de waarde die de verzoekende partij hecht aan de toelichtende nota die zij als vertrouwelijk stuk 10 bijbrengt ernstig te bezwaren. Daarin bouwt de verzoekende partij de “werkelijk bedoelde eenheidsprijs” voort op de eenheidsprijs van de nv Fero-Signalisatie (onderaannemer bij deze opdracht) waaraan een winstmarge, “algemene kosten + winst + OCW – bijdrage”, wordt toegevoegd te komen tot de eenheidsprijs van 631,67 euro.

Minstens lijkt het dat de gegevens opgenomen in de meetstaat de klaarblijkelijkheid missen opdat de aanbestedende overheid niet anders had kunnen oordelen dan dat een zuivere materiële fout voorlag. Voorts blijkt het overigens niet dat het laatstgenoemde document dat de verzoekende partij thans ter ondersteuning van haar betoog bij haar verzoekschrift voegt, heeft voorgelegd bij de initiële offerte. Evenmin beweert de verzoekende partij, laat staan dat zij zou aantonen, dat zij de zogenoemde “onmiskenbare” materiële fout op enige wijze anders dan met het voorliggende verzoekschrift, onder de aandacht van de aanbestedende overheid zou hebben gebracht.

Ten slotte lijken de bemerkingen van de verzoekende partij aangaande het aandeel van de betrokken post in de totaalprijs en de afwijking van de andere inschrijvingsprijzen en geldende marktprijzen veeleer te kaderen binnen

‡CAJQKBGDD-BCGEBHV‡

het nader onderzoek naar de werkelijke bedoeling van de inschrijver, eens uitgemaakt dat er sprake is van een materiële fout, dan wel dat zij de grenzen uitzetten van de beoordelingsvrijheid van de aanbestedende overheid om uit te maken óf er effectief sprake is van een dergelijke materiële fout. De verzoekende partij lijkt aldus wat dat betreft, een en ander al te eenvoudig voor te stellen in haar verzoekschrift, namelijk door de vermelding in het gunningsverslag, dat haar inschrijvingsprijs voor de post 164 “volledig buiten proportie” is, te aanzien als de erkenning door de aanbestedende overheid van een zuiver materiële fout en op grond daarvan te besluiten dat de verwerende partij verplicht was tot nader onderzoek naar de werkelijke bedoeling van de verzoekende partij.

12. Om al deze redenen lijkt op het eerste gezicht niet te moeten worden aangenomen dat de verwerende partij uit de in de meetstaat opgenomen gegevens en de bij de offerte gevoegde documenten, enkel had kunnen en mogen afleiden dat voor de post 164 bij wijze van verschrijving een verkeerde eenheidsprijs werd opgegeven en dat het aldus met zekerheid een vergissing betrof in de zin van artikel 96 van het koninklijk besluit Plaatsing. Daaruit volgt dat de verwerende partij op het eerste gezicht geen onzorgvuldig en onvolledig rekenkundig nazicht mag worden aangewreven.

13. Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, lijkt niet aangetoond dat de aanbestedende overheid de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen heeft geschonden door de beweerde fout niet aan een nader onderzoek te onderwerpen met het oog op verbetering.

14. De verzoekende partij faalt om al deze redenen ook in haar besluit dat geen draagkrachtige motivering zou voorliggen op grond waarvan de offerte van de verzoekende partij tot tussenkomst als de laagste regelmatige offerte mocht worden beschouwd.

Het middel is niet ernstig.

IX. Besluit

15. Het enige middel is niet ernstig gebleken. De vordering tot
‡CAJQKBGDD-BCGEBHV‡

schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de verwerende partij de door haar gevraagde basisrechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv BAM Contractors tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op een rolrecht van 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 september 2016, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest